

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.581 van 23 november 1999
in de zaak A. 80.900/XII-1706.**

In zake : Georges DE NUTTE,
wonende te MELLE,
Meelbessenlaan 1

tegen :

de Universiteit GENT,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Georges DE NUTTE op 29 oktober 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van het bestuurscollege van de Universiteit GENT van 9 juli 1998, "waarbij 10 ambtenaren werden bevorderd naar graad 4 / algemene diensten werkingsuitkeringen (bevorderings-procedure 96/C3)";

Gelet op het arrest nr. 78.756 van 16 februari 1999 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op de kennisgeving van dat arrest aan verzoeker op 5 maart 1999;

Gelet op het verzoek tot voortzetting van de procedure dat verzoeker op 29 maart 1999 heeft ingediend;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT, op grond van artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (hierna : procedurereglement kort geding);

Gelet op de beschikking van 17 september 1999 houdende bevel tot neerlegging van dat verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 12 oktober 1999;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN LEEMPUTTEN, die loco advocaat H. HEYNDRICKX verschijnt voor verzoeker, en van advocaat O. DUGARDYN, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op artikel 17, § 4ter, en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat artikel 70, § 1, tweede lid, van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) bepaalt dat wanneer de schorsing wordt gevorderd, het recht van het verzoekschrift tot nietigverklaring slechts verschuldigd is bij het instellen van

een vordering tot voortzetting van de procedure en het wordt gekweten door de persoon die de voortzetting van de procedure vordert; dat luidens artikel 71, eerste lid, van het algemeen procedurereglement in dat geval het recht wordt betaald door middel van plakzegels aangebracht op het origineel van de vordering tot voortzetting van de procedure; dat luidens artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging moet worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving van het arrest waarin de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Overwegende dat bij de kennisgeving van het tussenarrest aan verzoeker de hoofdgriffier melding heeft gemaakt van de tekst van voornoemd artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, alsook van artikel 15ter, § 1, derde en vijfde lid, van het procedurereglement kort geding; dat in die brief ook is gewezen op het feit dat een verzoek tot voortzetting vergezeld dient te zijn van fiscale plakzegels ter waarde van 7.000 frank;

Overwegende dat verzoeker binnen de termijn van dertig dagen een verzoek tot voortzetting heeft ingediend dat echter niet was voorzien van de nodige fiscale plakzegels;

Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting aanvoert dat hij niet verplicht was binnen dertig dagen het recht te kwijten, omdat

- artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State geen dergelijke verplichting bevat,
- die verplichting is ingevoerd bij beslissing van de algemene vergadering van de Raad van State, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 14 januari 1999 terwijl

verzoekers beroep is ingeleid op 29 oktober 1998, en dat orgaan daarvoor trouwens niet bevoegd was,

- volgens de "vroegere rechtspraak en rechtspraktijk" van de Raad van State een verzoeker tot op de zitting mag wachten om zegels te kleven,
- wat essentieel is, de neerlegging van het verzoekschrift tot voorzetting binnen de wettelijke termijn is, niet de formele aanvulling daarbij, nl. het kleven van de zegels,
- de wetgever artikel 867 van het gerechtelijk wetboek met de wet van 23 november 1998 zo heeft gewijzigd dat "het verzuim of de onregelmatigheid van de vorm van een proceshandeling met inbegrip van de niet-naleving van de op straffe van nietigheid voorgeschreven termijnen of van de vermelding van een vorm (...) niet tot nietigheid (kan) leiden, wanneer uit de gedingstukken blijkt ofwel dat de handeling het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt, ofwel dat die niet-vermelde vorm werkelijk in acht is genomen";

Overwegende dat het gerechtelijk wetboek niet van directe toepassing is op de Raad van State; dat de regelen van burgerlijk procesrecht hoogstens als regelen van aanvullend recht kunnen worden beschouwd indien voor een bepaald aspect van de procesvoering voor de Raad van State geen eigen regeling bestaat; dat de verplichting voor een verzoeker om de voortzetting van het geding te vragen binnen dertig dagen na de kennisgeving van het arrest waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen, wordt geregeld door artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State; dat krachtens artikel 30, tweede lid, van die wetten het tarief der kosten en uitgaven, alsmede de rechten van zegel en registratie bij koninklijk besluit worden bepaald; dat deze bijzondere regeling een beroep op het gerechtelijk wetboek uitsluit; dat de verplichting om een behoorlijk gezegeld verzoek tot voorzetting van de procedure binnen

dertig dagen in te dienen, voortvloeit uit voormeld artikel 17, § 4ter, samengelezen met artikel 70, § 1, tweede lid, en artikel 71, eerste lid, b, van het algemeen procedurereglement; dat als de Raad van State voor het zegelen van een verzoekschrift tot nietigverklaring een uitzondering maakt, het is in de gevallen dat niet duidelijk is of de verzoekende partij wist dat het plakken van de zegels in principe binnen de beroepstermijn diende te gebeuren; dat in zo'n geval de verzoekende partij wordt aangeschreven met het verzoek om binnen vijftien dagen het verzoekschrift te zegelen; dat in dit geval verzoeker door de griffie was gewaarschuwd dat het verzoek tot voorzetting van de procedure gezegeld diende te zijn, zodat zijn niet gezegeld verzoek niet geldig is ingediend; dat krachtens artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State ten aanzien van verzoeker derhalve een vermoeden van afstand van het geding geldt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig november
1900 negenenegentig, door :

de HH. J. BAERT,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

J. BAERT.